

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Малко Търново, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МАЛКО ТЪРНОВО, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ЧАНКО П. ПЕТКОВ

при участието на секретаря Дора Ж. Папуджикова
в присъствието на прокурора Б. Ан. Л.
като разглежда докладваното от ЧАНКО П. ПЕТКОВ Административно
наказателно дело № 20232140200049 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по жалба на П. Д. П. с ЕГН: ***** , точен адрес: гр. Сливен, ул. „М. К.“ № **, съдебен адрес: гр. Сливен, пл. „Х. Д.“ № *, чрез адв. Х. Х. от АК - Сливен, против наказателно постановление № **23-0299-000071** от 21.06.2023 г. на Началник РУ Малко Търново към ОД на МВР Бургас, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП на основание чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП, е наложено наказание глоба в размер на 500 лв. и за нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 50лв.

Жалбоподателят редовно призован, не се явява.

В жалбата са наведени доводи за отмяна на НП.

Защитата на жалбоподателя пледира за отмяна на НП.

Прокурора предоставя на съда.

Административнонаказващият орган редовно призован, не се явява лично.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от лице, имащо право да обжалва и отговаря на изискванията на закона.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на акт за установяване на административно нарушение №

GA/704755 от 26.05.2023 г., съставен от С. С. П., на длъжност полицаи при РУ - Малко Търново, ОДМВР Бургас, за това, че 26.05.2023 г. в 13:44 часа, в община Малко Търново, на път Първи клас № 9, ПП I-9 КПП Босна в посока град Бургас, жалбоподателят управлява влекач Скания с рег. номер СН4159АМ и прикачено към него полуремарке Шмитц с рег. номер СН6868ЕЕ натоварен с дървен материал - метровки, който е частично неукрепен товар без обезопасителни колани и не използва обезопасителен колан, с който е оборудвано МПС, като е извършил следните нарушения:

1. който управлява ППС с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 127, ал. 4 от ЗДВП при констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара, с което виновно е нарушил чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДВП;
2. водач на МПС от категории m1, m2, m3 и n1, n2 и n3, когато е в движение, не използва обезопасителен колан, с който МПС е оборудвано, с което виновно е нарушил/а чл. 137а, ал. 1 от ЗДВП;

За което е съставен АУАН.

На основание акта е издадено и атакуваното НП.

Въз основа на приетите факти по делото съдът прави следните правни изводи:

При разглеждане на делото, съдът не откри наличие на съществени процесуални нарушения.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя П. - свидетел при установяване на нарушението и при съставяне на акта, както и от присъединените на основание чл. 283 от НПК писмени доказателства. При преценка на събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства чрез разпита на свидетеля П. съдът намира, че същите следва да бъдат кредитирани изцяло, доколкото същият е присъствал по време на извършване на проверката на жалбоподателя и пресъздава пряко възприетите от него факти и обстоятелства. Освен това показанията му са еднопосочни, непротиворечиви, и се подкрепят и от останалия събран по делото доказателствен материал. Още повече, доколкото свидетелят не се намира в никакви особени отношения с нарушителя, от които да извличат ползи от твърденията си, същият не може да се считат за заинтересуван или предубеден, при което за съда не съществуват основания да не кредитира дадените показания и приема същите за достоверни и правдиви.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

Производството е от административно - наказателен характер, при което е необходимо да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са

абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

По отношение, описаното в пункт първи на наказателното постановление нарушение, съдът установи следното:

Съобразно разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ превозваните товари трябва: 1. да не създават опасност за участниците в движението; 2. да бъдат укрепени и да не се влачат по пътя и 3. да не ограничават видимостта на водача и да не нарушават устойчивостта и управляемостта на пътното превозно средство. А според ал. 4 на цитираната правна норма министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, съгласувано с министъра на вътрешните работи, определя с наредба условията и реда за укрепване на превозваните товари, а именно Наредба № 7 от 27.04.2018 г. за укрепване на превозваните товари, обн. ДВ, бр. 39 от 11.05.2018 г., в сила от 20.05.2018 г. Разпоредбата на § 1 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 7 от 27.04.2018 г. за укрепване на превозваните товари дефинира понятието „товар“ - всички стоки, които обикновено биха се поставили във или върху частта от превозното средство, предназначена за превоз на товари, които не са поС.но прикрепени към него, включително предмети в носители на товари, като касети, подвижни тела или контейнери в превозни средства. С тази наредба също така се определят: 1. задълженията на водачите и превозвачите за укрепване на товарите; 2. изискванията за укрепване на товарите при превоза, товаренето, разтоварването и обработката им; 3. видовете неизправности, свързани с укрепването на товарите и тяхната класификация и 4. контролът за укрепване на товарите. Съгласно чл. 1, ал. 1 от същата. Нормата на ал. 2 на чл. 1 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г. регламентира, че укрепването на товарите, превозвани с пътни превозни средства /ППС/, се извършва така, че да не пречи на безопасното управление на превозното средство и да не застрашава живота и здравето на участниците в движението, имуществото им, както и околната среда. Освен това в разпоредбата на чл. 3 от посочената наредба е установено задължение за водача преди натоварването да приложи най-подходящите методи за обезопасяване на товарите съгласно изискванията на чл. 8 /укрепването на товара се извършва по един или повече от следните стандарти: БДС EN 12195-1, БДС EN 12195-2, БДС EN 12195-3, БДС EN 12195, БДС EN 12640, БДС EN 12642, БДС EN 283, ISO 1161 и ISO 1496, приложими към превозвания товар и превозното средство/ и да определи броя и вида и да използва необходимите средства за максимална надеждност на обезопасяването.

А съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 5 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г. за укрепване на превозваните товари неизправностите, свързани с укрепването на товари се класифицират в три групи според степента на риска, както следва: 1. незначителна неизправност – когато товарът е бил обезопасен правилно, но е целесъобразно да се дадат препоръки за безопасност от

проверяващите органи; 2. значителна неизправност – когато товарът не е бил обезопасен достатъчно и е възможно значителното му изместване или преобръщане на части от него и 3. опасна неизправност – когато безопасността на движението е пряко застрашена поради риск от изсипване, разливане или изпадане на товара или на част от него или поради опасност, произтичаща пряко от товара и застрашаваща живота или здравето на хората.

Съобразно разпоредбата на чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП който управлява пътно превозно средство с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 127, ал. 4, се наказва с глоба от: 1. петстотин лева – при констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара; 2. хиляда лева – при констатирани значителни неизправности при укрепването на товара и 3. хиляда и петстотин лева – при констатирани опасни неизправности при укрепването на товара.

Със съставянето на акта за установяване на административно нарушение на жалбоподателят П. е вменено нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП изразяващо се в констатирани незначителни неизправности при укрепване на товара, с което създава опасности за движението. Изпълнителното деяние, за което е повдигнато обвинение се изразява в неизпълнение на задължение за укрепване на товари, които могат да създадат опасности за движението, каквото изискване е регламентирано в наредбата по чл. 127, ал. 4 от ЗДвП, а именно Наредба № 7 от 27.04.2018 г. за укрепване на превозваните товари, обн. ДВ, бр. 39 от 11.05.2018 г., в сила от 20.05.2018 г. В обстоятелствената част на наказателното постановление, наказващият орган в п. 1 също е приел, че се касае за управление на ППС с неукрепен товар в нарушение на изискванията на Наредбата по чл. 127, ал. 4 от ЗДвП при констатирани незначителни неизправности при укрепване на товара, като е квалифицирал нарушението по чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП и го е санкционирал съобразно същата разпоредба. Приложената от наказващият орган разпоредба, предвижда налагане на наказание при управление на ППС с неукрепен товар. Изискването товарите да бъдат укрепени е регламентирано в нормата на ал. 2 на чл. 1 от посочената Наредба № 7 от 27.04.2018 г. регламентираща, че укрепването на товарите, превозвани с пътни превозни средства /ППС/, се извършва така, че да не пречи на безопасното управление на превозното средство и да не застрашава живота и здравето на участниците в движението, имуществото им, както и околната среда, като в разпоредбата на чл. 3 от същата наредба е установено задължение за водача преди натоварването да приложи най-подходящите методи за обезопасяване на товарите, съгласно изискванията на чл. 8 /укрепването на товара се извършва по един или повече от следните стандарти: БДС EN 12195-1, БДС EN 12195-2, БДС EN 12195-3, БДС EN 12195, БДС EN 12640, БДС EN 12642, БДС EN 283, ISO 1161 и ISO 1496, приложими към превозвания товар и превозното средство/.

В случая правилно и законосъобразно, както актосъставителят, така и наказващият орган са приели, че се касае за неизпълнение на изискването за укриване на товар при констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара и са посочили действителната нарушена норма, която е

и санкционната такава – чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП. Няма пречка правната норма да съдържа едновременно както дължимо правило за поведение, така и санкция за неизпълнение на изискванията. В случая нарушението на П. е точно посочено, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление, и то се изразява в това, че той управлява МПС с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 124, ал. 4 от ЗДвП при констатираните незначителни неизправности при укрепването на товара“, отговарящи на посочените в хипотезата на наредбата условия. Не е задължително административнонаказващия орган да издирва и цитира всички възможни нормативни разпоредби, което третира поведението на наказаното лице като противоправно. Посочването дори само на тази наредба, кореспондираща с фактическото описание на деянието, е напълно достатъчно, за да разбере и привлеченото към административно наказателна отговорност лице за извършването на какво по вид нарушение е потърсена такава отговорност. Настоящата инстанция намира, че в случая по никакъв начин не е нарушено правото на защита на лицето. В мотивационните си части и актът, и наказателното постановление са достатъчно подробни и ясни, като нарушението и обстоятелствата, при които е извършено то, са описани достатъчно детайлно, така, че наказаното лице да разбере какво му се вменява, че е извършило. По този начин е била осигурена възможност на нарушителя да разбере за извършването на какво конкретно нарушение е ангажирана административно-наказателната му отговорност, респективно да организира пълноценно защитата си, което той в крайна сметка е сторил в развитото се съдебно производство.

Поради всичко изложеното по-горе съдът намира, че от материалите по делото се установява по безспорен начин, че описаното в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление поведение на водача несъмнено покрива белезите на нарушението по чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП доколкото товарът, който е превозвал – дърва, не е бил укрепен и е създавал опасност за останалите участници в движението.

За неизпълнение на това задължение разпоредба на чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП предвижда налагане на “глоба” за водача в размер на 500 лв. Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал законосъобразно, съгласно посочената разпоредба, като се е съобразил и с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и е наложил наказание в неговия абсолютен размер, съобразявайки обстоятелството, че законодателят не е предвидил минимум и максимум, и не е предоставил на административно-наказващия орган възможност за преценка при определяне на размера, поради което е наложил посоченото наказание в законоустановения му, фиксиран размер.

Освен това, настоящият съдебен състав намира, че деянието не следва да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В тази насока съдът съобрази обстоятелството, че нарушението по чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП е формално и признаците на състава му не изискват настъпването на определен вредоносен резултат. За осъществяване на

нарушението е достатъчно от обективна страна наказаното лице да не е изпълнило задължението си при укрепването на товара и да са констатирани опасни неизправности при укрепването на товара. В конкретния случай не са установени обстоятелства, сочещи, че въпросното нарушение е с по-ниска обществена опасност от обичайните. Не е установено също така наличието на някакво конкретно извинително обстоятелство, което да е обусловило процесното изпълнение, поради което и не са налице основания за приложението на цитираната разпоредба. В случая деянието, обявено за наказуемо, е свързано със спазване на правилата за движение по пътищата, за които нормативната база предвижда строги правила за осъществяване, като целта на закона е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата и да се улеснява тяхното придвижване. Неспазването на правилата, свързани с движение по пътищата би застрашило нормалното осъществяване на значими обществени отношения, свързани с безопасността на движението, съответно здравето и живота на гражданите. С оглед на изложеното се налага извода, че въпросното деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други подобни случаи, поради което не са налице условията същото да бъде квалифицирано, като маловажен случай, то съдът намира, че в настоящия случай разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложена, доколкото нарушението не може да бъде квалифицирано като “маловажен случай” по смисъла на посочената законова норма.

Ето защо съдът счита, че административно-наказателното производство по п. 1 от атакуваното наказателно постановление е протекло при липса на съществени процесуални нарушения. По - конкретно, акта за установяване на административно нарушение е издаден от компетентен орган, притежава изискуемите съобразно разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН реквизити, а при издаването на атакуваното наказателно постановление – тези на чл. 53 от ЗАНН. При извършената служебна проверка съдът установи, че както в п. 1 на акта за установяване на административно нарушение, така и в п. 1 на издаденото наказателно постановление нарушението е описано достатъчно ясно, като позволява на жалбоподателя да разбере за какво е санкциониран.

В тази връзка съдът намира, че атакуваното наказателно постановление по п. 1 се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата в тази част като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

По отношение на второто, описано в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление нарушение, съдът установи следното:

Нормата на чл. 137а, ал. 1 от ЗДВП предвижда, че водач на МПС от категории m1, m2, m3 и n1, n2 и n3, когато е в движение, трябва да използва обезопасителен колан, с който МПС е оборудвано. Видно от показанията на св. П. жалбоподателят е бил без обезопасителен колан. Ответната страна не навежда обстоятелства, които да опровергават тази теза.

В тази връзка, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление по п. 2 се явява правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата в тази част като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Поради което съдът намира, че издаденото НП е законосъобразно, издадено в предписаната от закона форма, поради което и следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № **23-0299-000071** от 21.06.2023 г. на Началник РУ Малко Търново към ОД на МВР Бургас, с което на П. Д. П., ЕГН: *****, точен адрес гр. Сливен, ул. „М. К.“ № **, съдебен адрес: гр. Сливен, пл. „Х. Д.“ № *, чрез адв. Х. Х. от АК – Сливен, за нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП на основание чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП, е наложено наказание глоба в размер на 500 лв., и за нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 50 лв.

Решението може да се обжалва пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Малко Търново: _____